

[Løvig Simonsen]

transport af klor i Danmark, der minimerer risikoen for uheld, og disse regler træder senest i kraft pr. 1. januar 1990, betyder det ikke, at ministeren med denne betænkningss afgivelse ikke skal gå klart ind i arbejdet med henblik på at stramme reglerne op.

Man kan så spørge: kan det lade sig gøre? Ja, for i de svar, vi har fået, vil man kunne konstatere, at man i udlandet – jeg sagde ikke i Danmark, men heller ikke i Norden – anvender 20 t tankvogne til jernbanetransport af klor, hvad man ikke gør herhjemme. Så der vil altså være flere muligheder herfor.

Ved førstebehandlingen sagde jeg også noget om de muligheder for en udflytning, der kunne være. Jeg vil gerne præcisere, at vi ikke ved behandlingen af dette beslutningsforslag, men derimod ved behandlingen af et andet beslutningsforslag, om nedbringelse af kviksølvfaren, har fået et ganske interessant svar fra miljøministeren. Det siger, at hvis man i dag skulle bygge et sådant anlæg, ville man bruge en nyere, renere og mindre forurenende teknologi, sådan som det også er præciseret af Det Radikale Venstre, og det synes jeg er værd at ihukomme; udviklingen står jo ikke stille.

Det, der har været vigtigt for os, må jeg så understrege, er jo, at vi ikke har ønsket fortsat at have den risiko, der er forbundet med produktionen. Jeg ved godt, at virksomhedens ledelse og medarbejdere har en anden opfattelse. Jeg ved også godt, at virksomhedens ledelse og medarbejdere er harme på Socialdemokratiet over dette forslag; det må jeg erkende.

Jeg forstår også godt denne bitterhed, men jeg vil også gerne sige, at når man står over for nogle problemer, er det jo nødvendigt, at der træffes et valg, og der er ingen tvivl om, at Socialdemokratiet har truffet det rette valg.

Svend Åge Petersen (KF):

Det er jo, som jeg nævnte under behandlingen af ændringsforslagene, et socialdemokratisk beslutningsforslag, hvor de samme, som har fremsat det, nu også har skyndt sig at ændre på det, således at man kunne få et flertal. Det er selvfølgelig også en måde at gøre det på.

Jeg føler, det er meget vigtigt at få fremhævet, at dette ikke er nogen lille og ligegyldig

sag. Tværtimod føler vi, at det er en overordentlig principiel sag, vi her har taget fat på. Der er tale om en dansk virksomhed med rigtig mange arbejdspladser, og som vel at mærke kører på lovens grundlag. Der er ikke nogen aktuell miljøsag, som giver anledning til, at firmaet skal lukkes, at nogle skal skældes ud, eller at nogle arbejdspladser skal ofres. Ikke desto mindre vil Socialdemokratiet med beslutningsforslaget ganske enkelt lukke Dansk Sojakagefabrik og dermed fjerne de omtalte arbejdspladser, arbejdspladser, som, så vidt jeg på nogen måde har kunnet blive informeret, ikke vil blive genskabt; og så siger jeg måske noget, der er forkert, og jeg skynder mig at rette det, for selvfølgelig vil disse arbejdspladser blive genskabt, men det bliver bare uden for Danmarks grænser.

For at repetere det: Socialdemokratiet går ind for, at vi skal have en sådan grad af risikofjernelse – om der i øvrigt er en risiko – at vi lukker danske arbejdspladser, og så må man åbenbart være ligeglad med, om disse arbejdspladser kommer i udlandet; for det er, alt andet lige, den sandsynlige udgang på denne sag.

Man kunne nok have ønsket, at Socialdemokratiet ville have lyttet til medarbejdernes udtalelser og ikke alene til nogle beboergrupper, som har al mulig grund til at komme herind og fortælle os, hvad de mener, men hvis baggrund vi ikke kender, og om hvem vi ikke ved, hvilken opbakning de har i hele befolkningen.

Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke afvente en risikovurdering, som miljøministeren allerede har iværksat, og som ordføreren for Socialdemokratiet står heroppe og fremhæver som noget, man godt er klar over? Skal det have dette hastværk med at fjerne virksomheder, at man ikke vil vente på en aktuell og forhåbentlig relevant risikovurdering?

Hr. Løvig Simonsen sagde under ændringsforslagenes behandling et ord, som jeg hæftede mig meget ved; på grund af proceduren fik jeg ikke svar, men det får vi jo så lejlighed til at få nu. Ordføreren sagde »eventuel lukning«. Det var det, der fik mig til at spørge: er dette et forslag til en ændring fra Socialdemokratiet som forslagsstillere om, at der i teksten skal stå »eventuel«? Så føler jeg, der er grund til at snakke længere, end vi kan komme til det i dag.